Ч. 106 | Неділя 12 (25) мая 1902. | Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Угодові переговори. — Програма цїсарских подорожий. — Гостина Любета в Росиї. — Правда про замах на короля Альфонса. — Наймолодша република).

Президент міністрів др. Кербер прибув ві второк з міністром торговлї бар. Кальом і секцийним шефом Штібралем та міністром скарбу Бем-Баверком до Пешту, щоби наново піднятп угодові переговори з міністром-президентом Сельом. В середу і четвер відбували оба міністри-президенти і дотичні фахові міністри наради. Участь Бем-Баверка в переговорах споводована сею обставиною, що розходить ся о увільнене угорских паперів від австрийского рентового податку і о оподаткованє комісийних складів. По тих переговорах міністри вернули до Відня. В неділю і в понеділок буде др. Кербер знов в Пешті з нагоди дворских обідів для делеґатів і покористує ся сею нагодою, щоби дальше вести переговори з угорским правительством. Загально думають, що тим ще не покінчать ся угодові переговори і що докінченя можна сподівали ся аж літом. — Політичні круги з великою цікавостию слідять за ходом тих переговорів, хоч не мають великих надій. Всеж таки можна сказати, що в переговорах наступив новий, відрадний зворот. Коли по послідних переговорах обох міністрів-президентів розійшли ся вісти, що переговори перервано, проявило ся у віденьскім а особливо в пештеньскім дневникарстві страшне роздратоване, а неменше і в обидвох парляментах. В раді державній навіть задумувано по промові Селя в угорскім соймі почати якусь спільну акцию, скінчило ся однак на наглім внесеню Брайтера, котре також відкинено. Взагалї видно тепер значне успокоєне умів по обох сторонах Литави; а в обосторонним дневникарстві повіяло теплїйшим вітром.

Після найновійших розпорядків прибуде Цїсар 28 с. м. в середу з Будапешту до Відня, взглядно Шенбруна і возьме на другий день участь в торжестві Божого Тіла. В першій половині червня удасть ся Монарх до табору в Брук над Литавою і буде присутний на вправах войск зібраних в тамошнім таборі. — В другій половині червня виїде Цїсар на лїтний побут до Ішлю і забавить там до 20 серпня. По кількадневнім побутї у Відни удасть ся до Полї на маневри военної фльоти.

Президент Любе удав ся дня 22 с. м. пополудни з зелїзничого двірця в товаристві ґенерального адютанта царского бар. Фредерікса до петропавловскої церкви. Вздовж цїлої дороги творило войско шпалєр. В церкви зложив президент на домовині царя Александра III меч, обвитий миртом, з руколтею із слоневої кости, з француским написом: „цареви Александрови III — президент Франциї Любе“. Відтак оглянув Любе гробниці членів царскої родини. — По сніданю у француского амбасадора удав ся президент з дружиною до монастиря Александра Невского, де митрополит повитав его промовою. Любе оглянув катедру і монастир, відтак відвідав митрополита в его мешканю. З черги складав візити перебуваючим в Петербурзі вел. князям і амбасадорам. Вкінци оглянув катедральну церков сьв. Ісаака. Населенє витало президента всюди з одушевленєм.

Після послїдних вістий з Мадриду, єсть вже річию цїлком певною: що кельнер готелевий Хозе Пуіґ, що кинув ся на повіз короля Альфонса в хвили, коли король їхав до палати парляменту, аби там зложити присягу на конституцию, єсть божевільний. Єго поступок не має ніякої звязи з відкритим полїцией заговором анархістів, на котрого чолї стояв Ґабриель Льопез, возьний в бюрі товариства обезпечень. Арештований Льопез зізнав, що найдений при нїм динамітний патрон дістав від иншого анархіста з порученем кинути его під надїзджаючий королївский поїзд.

Дня 19 с. м. в полудне скінчила ся окупация Куби войсками Сполучених Держав і відбуло ся проголошенє кубаньскої републики. Американьскі войска здоймили хоругов Сполучених Держав а на еї місце завісили ґенерал Вуд зі сторони американьскої і ґенерал Ґомез зі сторони кубаньскої при грохотї армат і презентованю оружия, хоругов кубаньску. Відтак ґенерал Вуд окружений штабом віддав торжественно власть в руки президента Куби. Палата президента, місто і пристань були величаво прикрашені хоругвами. — До складу першого міністерства независимої Куби увійшли: Зальдо, як міністер справ заграничних і судівництва, Тамайо міністер оборони краєвої, почт і телеґрафів, Террі рільництва, Діяз робіт публичних, Єро просьвіти і Монтез скарбу.

ЛЮБОВ ВАСИЛЯ.

(В хорватского — В. Новака).

(Конець).

Памятаю, була зима. Студінь була велика. Вийшов вечером з дому, ходжу по оборі там і назад. Всї сидять в хатї. Мерзну цїлий а в нутри у мене горить мов огонь. Дома гадали певно, що де на вечерницї я пішов. Та нехай буде! Ніч темна, місяць вкритий хмарами — ніхто мене не видить. І сам не знаю як я опинив ся коло загороди Люцинної. Дуже часто зі мною так бувало. Чого я тут приходив? Сам не знаю! А стояв на морозї або на дощи цїлими годинами. Так і тепер! Но ось наконець скрипнули двері і я побачив, як вийшов Марко а за ним Люцина. Мов змія люта йміла мене за серце і ссе.

Чую розмову. Марко каже, що завтра їде в ліс.

А змія все мене гризе та гризе. Мов би що шептало менї внутрі: Люцино! Ти его любиш? А я? Я не можу жити без тебе! Щож менї дивити ся, як ви любите ся та цїлуєте? Там ви обоє щасливі а я стою як жебрак, котрому мов черству булку кидають Жукиового Ельку. А всї показують пальцями: одурів Василь! Ні, не можу я так дальше.

І зродила ся в моїй душі грішна думка. Він їде завтра додня за дровами. Він слїпий і глухий. Не увидить, не учує нїчого. Нї хрещена душа не скаже нї вовк не завиє, що Василь убив Марка....

Ви Василю — ви? — скочив з місця сьвященник.

— Я, я отче! Нїчого я не міг з собою зробити. Вибрав ся я в ліс ще дуже рано. Топір на плечі і марш! Небо пояснило ся, звізди блистять, мороз такий, що дух запирає. Місяць сьвітив — видно далеко як в день. Під ногами скрипить сніг, руки дрожать а внутрі огонь! Кров кипить бє в голову, все вертить ся передомною. Іду один, нема кругом і живої душі, а мене мов хтось підганяє: „Борше, борше“.

Прийшов я до ліса, сів на снїгу, і думаю. А мисли мої, одна від другої чорнїйша. Борони Господи від таких мислий хрещеного чоловіка.

В пеклї, гадаю, лїпше, ніж менї було на души.

Видить ся менї, як я замахнув ся топором і ударив Марка. Ось він лежить мертвий на снїгу. Менї страшно.... Виджу Люцину, она плаче по Марку. Все кругом кричить тисячами голосів: „Василь убив Марка!“ І страх і встид і страшний біль обняли мою душу. Нї, Василю, ти не посьмієш сего зробити! Я встав, щоби іти домів, аж менї шибнуло в голові: Куди? До дому? В пекло? Та знов в пекло, а звідси диви ся на отворений рай і знай що він не для тебе!... Ти будеш плакати, а він еї цїлувати.... „Нїколи не буду твоєю!“ се менї! Маркови знов так: „Твоя до гробу, твоя!— А всї сьміють ся: „Здурів Василь....“ Так нї.... Марку не віддам тобі Люцини, або я, або ти!

Почало свитати. Чую рубають. Я пішов там. Аж то Марко. Роздвоїлась душа моя, одна половина казала Марка убити, а друга знов казала щоби ми оба умирали.

— Здоров Марку! — кажу.

— Здоров Василю.

— Рано ти бачу....

— Лїпше не ходити.... груди менї цїлком заперло, бо перемерз. Думав, що як розмахнусь топором, то лїпше буде. Куди там! Ну, як прийшов то дров нарубаю нехай возять.

Він ударив разів два, випустив топір з рук і закашляв ся. У мене топір рука стискала, а менї щось шептало: „Бий его в карк, бий добре его!“ Дивлю ся а під Марком сніг зачервонів ся від крови.

— Що з тобою Марку?

— Василю менї зле, брате! Смерть прийшла моя. Він подивив ся на мене як би говорив: „Змилосерди ся, спасай мене!“

— Я зняв кожух і подав Маркови. Бери мій кожух, я віднесу тебе до дому.

Взяв я его на плечі і поніс до дому Люцини, бо его хата була край села.

Новинки.

Львів дня 24 го мая 1902.

— Іменованя. Віцепрезидентом окружного суду в Бережанах іменований радник окружного суду в Перемишли Ігн. Фідо; дальше іменовані: радник суду краєвого у Львові Йос. Ґуґольский радником висшого суду краєвого у Львові, Стан. Проминьский в Станиславові для Львова, Стан. Крушельницкий в Жовкві для Львова, Меч. Моравский в Коломиї для Коломиї, др. Юл. Супотницкий у Львові для Львова, Йос. Шведзицкий в Перемишли для Перемишля.

— Перенесеня. Wiener Ztg. оголошує: Є. В. Цїсар перенїс на власну просьбу віцепрезидента окружного суду в Бережанах Йосифа Гельденбурґа до окружного суду в Золочеві, а радника висшого суду краєвого у Львові Евг. Абрагамовича до окружного суду в Стрию.

— Є. Е. п. Намістник гр. Лев Пінїньский повернув передвчера вечером з Грималова до Львова.

— Раду повітову в Городенцї розвязало ц. к. Намістництво і поручило тимчасовий заряд дотеперішному маршалкови ради повітової, соймовому послови п. Ант. Теодоровичеви.

— Надужитє на зелїзницях. З Черновець доносять про засуспендоване двох висших урядників зелїзничих: інспектора Бріля і начальника магазинів Елїяса. Причиною суспензиї урядників мали бути грубі хабарі, побирані ними від торговельника безрогами, Бориславского. Справа викрила ся случайно. Бориславский в подорожи до Львова їхав з якимсь паном і в розмові виговорив ся, що при висилцї безрог мусить оплачувати ся згаданим урядникам. Єго сусїд представив ся єму також яко торговельник безрог і точно дізнав ся про все. Тимчасом тим незнакомим був урядник мінїстерства, котрий по повороті до Відня донїс про все висшим властям. Наслїдком сего донесеня поїхала до Черновець комісия і засуспендувала Бріля і Елїяса, а то само має стрітити ще кількох контрольорів зі Станиславова.

— Гостинність злодія. До готелю „галицкого“ заїхав вчера на нічлїг п. Ст. Слушкевич, торговельник безрог з Сянока. Коли рано пробудив ся, побачив в мошонцї брак 20 корон. Підозріваючи когось зі служби о крадіж, завізвав кельнера Йосифа Балька, щоби пішов з ним до полїциї. По дорозї запросив єго кельнер до ресторациї на снїдане, заплатив за него, а вкінци дарував п. С. срібний перстень з трупячою головкою, кажучи, що не жадає заплати за нічлїг. То пересьвідчило п. С., що має до дїла зі злодієм і віддав єго в руки полїциї. При ревізиї найдено при нїм 11 кор. 98 с.

— Голод на Сибіри. В західнім Сибіри настав голод, котрий єсть о много більший, як в полуднево-східних ґуберніях европейскої Росиї. З місцевости Барнаул доносять, що тисячі зьвірят домашних, що згинули з голоду, лежить на улицях і заничищує воздух. Більшість селян не має що їсти. Збіже, котре правительство ще місяць тому назад вислало до тих місцевостий, дивним способом ще на місце не дійшло.

— Родинна траґедия у Вишенцї. Похорони родини Станека відбули ся в середу пополудни. Найперше похоронено Станека при участи евангелицкого пастора і кільканацятьох кольонїстів, бо Станек був евангеликом. По похоронах убийника відбув ся величавий похорон прочої родини, при участи лат. канонїка і шістьох руских сьвящеників. По відспіваню приписаних молитов і покропленю тїла, винесено найперше три білі домовинки дїтей а вкінци чорну домовину з тїлом матери. На похорони зібрали ся безчисленні товпи народу: селяни, пани, панї, селянки і дїти, а з Янова приїхало богато жидів. Похід посував ся по воли і станув над мурованим гробом, де перед кількома хвилями зложено тїло Станека. Після бажаня Станека поставлено між домовиною єго а єго жінки домовину найстаршого сина, а в поперек на батька і матїр зложено домовинки двох наймолодших дїтий.

— Дурисьвіт. Франц Гофман з Одерберґа, еміґраційний аґент від Міслера в Бремі, котрого знають в Галичинї, сфальшував кількасот листів і порозсилав їх поміж селян. В тих листах писаних немов то еміґрантами, описує ся заморскі гаразди. Суд узнав то за обманьство і засудив Гофмана на місяць арешту.

— Місто Прага, столиця Чехії числила в 1857 роцї 117.288 Чехів, а 52.468 Німців. В 1900 роцї було в Празї 359.919 Чехів, а лише 29.408 Нїмців.

— Средство на гостець. З Берлина доносять, що лікар др. Майзер винайшов лік против гістця. По ужитю сего средства тїло спершу пухне, але по тиждни біль зовсїм уступає.

— Клопоти коронацийні. Анґлїйский мінїстер війни Джон Бродрік є в розпуци. Після церемонїяльних приписів на всїх улицях Льондона, котрими буде переїзджати королївска пара на коронацию до костела вестмінстерского, повинен бути уставлений подвійний ряд войска, а тимчасом не вистарчить жовнїрів і на один ряд. Лекше було вислати армію до полудневої Африки, ніж стягнути єї з поворотом, в виду непонятного опору Бурів, котрі не хотять зложити оружия. В неменшім клопотї від мінїстра єсть і директор полїциї льондоньскої; має ледви 16.000 людий до розпорядимости, а потрібно єму 25.000 до удержаня ладу, бо кромі шести мілїонів людности столичної прибуде що найменше около півтора мілїона гостий. Візвано всю резервову мілїцию не лише з Льондону, але й з провінциї, поручаючи їй заразом привести з собою братів і кревних.

— Книжки до шкільних бібліотек. Рада шкільна апробувала слїдуючі видання Руского Тов. Педаґоґічного на нагороди пильности і до бібліотек шкіл народних: „Оповіданя для дїтий“ 40 сот. опр. 54 сот. — „Оповіданя Катренка“ 40 сот. опр. 54 сот. — „Оповіданя Коцюбиньского 40 сот. опр. 54 сот. — „Переклади Кримского“ 40 сот. опр. 54 сот. — „Дитячі оповіданя Мамин Сибіряка“ 30 сот. опр. 54 сот. — „Байки Пушкина“ 30 сот. — „Оповіданя Марка Вовчка“ ч. I. 30 сот. опр. 44 сот. — „Марта Борецка“ 40 сот. опр. 60 сот. — „На прічках“ 30 сот. опр. 44 сот. — „Народні думи Др. Пачовского“ 40 сот. опр. 60 сот. — „Казки Гр. Л. Толстоя“ 40 сот. опр. 54 сот. — „Поеми О. Конисього“ 30 сот. опр. 44 сот. — „Покарана лож“ комедийка 20 сот. опр. 34 сот. — „Малий сьпіванник“ 20 сот. — „Серед цьвітів“ комедия в 2 діях 16 сот. опр. 30 сот. — „Лис Микита“ Ґете-Франко 1 кор. опр. 1 кор. 30 сот. — „Перша китичка“ Ярошиньскої 20 сот. — „Друга китичка“ Ярошиньскої 20 сот. Дві разом опр. 54 сот. — Андерсена казки IV. і V. ч. по 50 сот. 5 частий разом опр. 2 кор. 90 сот. — „Дивні пригоди комаха Санґвіна“ 48 сот. опр. 75 сот. Для шкіл виділових апробовано: „Інститутку“ М. Вовчка 40 сот. опр. 60 сот. — „Шекспір в повістках“ 30 сот. опр. 60 сот.

Коли єго поклали, задержала мене Люцина і сказала:

— Василю — спаси Біг тобі! Поки житя мого не забуду того, що ти зробив.

Она ледви виговорила. Стиснула мою руку і заплакала в голос.

Слези текли по моїм рукаві. На души було любо.

III.

Через місяць після сего Марко знов ходив по селї. Він ще більше ослаб, як по першій слабости, шмате висіло на нїм як на вісілках, уха відстали від голови, під очами сторчали кости. Я успокоїв ся — і менше мучив ся як перше. Часто плакала Люцина. Кождого разу при тій згадці я зітхав. У серці шептало щось менї „пожди, Люцина буде „твоя“. Єї очи виразно говорили менї „пожди а буду твоя“. Марко не поправив ся, єго мучив кашель. Я був перекопаний, що він не буде женити ся.

Около сьв. Юрка прийшло ся менї перевести ще одну муку. Они висповідали ся, а я після того пішов до ліса і не вертав два днї домів, їх повінчали....

Помало я успокоїв ся, усе забував при роботї. Робітники рубали ліс, і я був з ними. Я тепер доброму ґаздї не уступлю, роблю за двох. Цїкаво було видїти мене тодї, без бороди, лице румяне, грудь широка, рука як ковальскі клїщі...

В тім роцї скінчило ся менї девятнайцять лїт. Я так тодї не злюбив і дім і сего, що рішив ся іти до войска. Однак тодї не брали; піду, думаю собі, охотником. І був би зробив ту дирницю але на моє щастє прийшли в село вояки на кватиру. Поглянув я на житє вояків. Боже мій! З початку гонили ними все по поли, а потому почали їх учити на майдані коло церкви. Бачив я як били одного рекрута, подумати страшно. А він мовчить хоч би слово! Командують стріляти а у него руки слабі, і стрільби не піднесе.

Ой ти кравче! Держи ґвер просто! — Чую я кричить капраль. Потім прискочив до него і так вдарив єго по плечах ґвером, що аж відгомон пішов.

Не міг я видержати, кричу до капраля:

— „Ти розбійнику! На що єго бєш?! Видаш що не може!“

Розлютив ся капраль і мучить людий ще гірше. Всїм добре іде, а кравець не може і вже. Всї на місце а кравець мучить ся і не попадає. А капраль все за ним і в карк єго кулаком...

— Не можу! — пищить кравець

— Худоба з тебе! бодай тобі так і сяк. Хиба я тому винен що тебе сьв. Саво дубиною оглушив?

— Як він сьміє так обходити ся? — питаю я Ілька Білця що вже осьмий рік є при войску.

— Е Василю, каже той, то нїчо, буває ще гірше!

— А старшому сказати!?

— Старший ще гірше зробить! Ліпше мовчати!

— Ну як не видержить чоловік і сам собі справу зробить?

— Можуть розстріляти дуже легко!

— Деж єму правди шукати?

— Нїгде! Слухай і мовчи, хоч є і зле!

— Не для мене сей хліб!

— Хтож, тебе силує?! —

— Нїхто сам хотїв!

— Нї голубчику батькові пироги смачнійші.

— Я бачив що Ілько говорить правду.

Тогож вечера сказав я батькови, що вже не піду до війска.

— Слава Тобі, Пресьвятая Богородице!— зітхнула мати.

— Ну, я тебе мав за дурноватого, а у тебе, як бачу є розум — сказав батько. — Принеси но стара вина!

Старий налив і чокнув ся зі мною і з матїрю, та ми випили. Щось шепчуть мої старі....

— А що Ваську каже батько — покличу я завтра старого Жунича.

— А чому не покликати? — кажу.

Отець кинув матери, она взяла хустку і пішла. Скоро прийшли Жуничі, жінка єго Стана і донька Елька. Довго ми сидїли і пили, а потому пішов я їх провожати.

Певно они змовили ся еще перед сим, бо обоє старі лишили ся, а ми з Елькою знайшли ся самі.

Я був би нїколи не оженив ся з Елькою, як би не сей вечір. Дивлю ся на ню і думаю. Гарна дївчина і добре серце має.

Люцину взяли, тай она є Маркови суджена, а Елька може менї суджена?

Дивлю ся на ню, серце заграло, я взяв єї за стан і питаю ся чи не пішла би за мене. Звінчати ся я готов і зараз.

Она сьміє ся! — Женьщина як кожда друга! Від тої пори почали ся видїти в садку. А потім сватів Василь зітхнув і сказав з гірким чувством.

— Ну щож! Слава Богу і за се!

Штука, наука і література

— Шематизм всего Клира греко-католицкої Митрополичої Архиепархії львівскої на рік 1902. Накладом архиепархіяльного клира випечатаний в Жовкві в печатні оо. Василиян і обнимає 455+XIV стор. вел. 8°.

З початком 1902 р. числила львівска архиепархія 1,148.010 душ гр.-кат. обряду в 30 деканатах. Сьвітских сьвящеників є 950, а між ними 10 крилошан, 6 почетних крилошан, 875 занятих в душпастирскій праці, 42 в учительскім званю на університеті, по гімназиях, учительских семинариях та виділових і народних школах. В Америці єсть 4 сьвящеників разом з монахами-сьвящениками.

Кандидатів на сьвященичий стан єсть 137, а між ними 24 вже окінчило богословіє, 4 на богословію в Римі, а 109 або в львівскій духовній семинарії, або на університетах в Відни і в Кракові. Василиянських монастирів єсть 16 в цілій галицкій провінциї, а в них живе 78 єромонахів і 103 братів-ляіків. Жіночих монастирів єсть 2, а в них 33 монахинь. СС. Служебниць Пр. Діви Марії є 38.

Парохій і сотрудництв єсть 865. Парохів 707, завідателів 4, експонованих сотрудників 5, систимізованих сотрудників 50, а приватних сотрудників 56.

Телеграми.

Відень 24 мая. Палата послів ухвалила вчера буджет в третім читаню, а відтак відкинула нагле внесенє пос. Брайтера в справі угоди з Угорщиною. Найблизше засїданє відбуде ся в пятницю, дня 30 мая.

Відень 24 мая. Wiener Allg. Ztg. доносить, як каже, з доброго жерела, що Бури приймили головні услівя Анґлійців. Війну можна уважати покінченою. Сими днями оголосять урядово заключенє мира.

Петербург 24 мая. Вчера о годинї 9 перед полуднем від'їхала царска пара і Любе до Петергофу, а відтак на покладї парохода „Александра“ до Кронштадту. Там на покладї француского корабля „Монкальм“ подано снїданє, в часї котрого піднесено пращальні тоасти: Любе в честь царицарки російскої, а цар француской. О 4-ій по полудни при сальвах армат цар від'їхав до Петергофу.

Париж 24 мая. Як з Фор де Франс доносять вибрали ся минувшої пятницї ґенерал Клерк і сьвященик Шосель на верх Мон-Пеле і дійшли без труду до висоти 1230 метрів. Там побачили, що кратер гори має яких 300 метрів в промірі, а цілий вершок гори стоїть в полумінї. Коли сходили з гори ударив їх кілька разів електричний ток.

Льондон 24 мая. St. James Gazette доносить, що вісти про близький конець війни треба приймати осторожно.

— Так Василю! Тепер она тобі жінка! Буде гріх, єсли ти єї не будеш любити!

— Правда ваша, правда! Та тілько от що. Всего дав менї подостатком. Всего у мене є а найлюбійшого нема.... Люцина має сина, а я не маю.

Слеза покотила ся Василеви по лици. Сьвященик пізнав, що Василь нещасливий. Женив ся не люблячи і Бог не благословив: Дїтий нема.

Він вже хотів потїшити Василя але спитав:

— Чи довго жив Марко з женою?

— Три роки.

— І красно?

— Як два голуби. Але перескаджала его слабість з початку. Робити вже не міг. Умер Марко і лишив Люцину з дитиною в довгах. Потому вернув єї брат, він мав частку на домі — продали де що було.

Потім слабість Марка перейшла на Люцину. Она кашляла і звянула. Нинї ми єї поховали. У мене є всяке добро як самі бачите. А як подумаєш для кого я роблю? Нікого у мене нема. Надумав ся я, отче взяти Люцинину дитину до себе. Сьвященик сильно стиснув руку Василя.

— Ах Василю! Сю гадку піддав вам ангел.

Пізно в ночи вертав сьвященик домів і роздумував, яке добро зробить Василь.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходять	особ	Дєнь
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева. Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружи
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сонова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·05		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезь
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава

посп.	особ	Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача Хирова
	7·26	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп. приходять	особ.	Дєнь
	6·10	З Кракова
	6·30	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович

посп.	особ.	Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
2·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10.03	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{21}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·50	„ Кракова. Відня. Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

В ТРУСКАВЦИ

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Лічить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жаданє Заряд.

Найвисші відзначеня від Дирекциї дібр Єго ц. і к. Вел. Цісаря Франц Йосифа І., від корол. угорских домен, від Вис. ц. к. Міністерства рільництва і ц. к. господарского Товариства у Відни і Академії винаходів в Парижи.

Ориґінальні машини рільничі

Ф. ВІХТЕРЛЬЕ в ПРОСЦІЙОВІ

а іменно: знані сїчкарні „Ню Модель“, „Польонїя“, „ТН“ і „ТНА“ о 3 і 4 ножах, сївники рядові „Монтанїя“, молотільні з кованими щитами, криті кірати і т. п. Млинки до очищуваня збіжа почавши від 78 К., трієри, праси до олїю, ваги, сикавки огневі, знаряди ковальскі, міхи, бормашини, як і машини до шитя,

з першорядних фабрик, поручають найдешевше

І. НАЙБЕРҐЕР і С-ка, Львів.

Склади у власнім домі при ул. ГОРОДЕЦКІЙ ч. 53, де також всїлякі замовленя просимо присилати.

Дуже величавий
образ компатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Тягненє невідкличне
19-го червня 1902.
Льотерия акторска

1	гол. вигр. по	50.000 К
1	„ „ „	5.000 „
1	„ „ „	3.000 „
2	„ „ „	2.000 „
5	виграних „	1.000 „
10	„ „	500 „
20	„ „	200 „
60	„ „	100 „
100	„ „	50 „
300	„ „	20 „
3500	„ „	10 „

Льоси по 1 К поручають: Кіц і Штоф, Корман і Файґенбавм, М. Клярфельд, В. Хаєс і С-а, Авґ. Шеленберґ і Син, Яков Штро, Сокаль і Лїлїен, Самуелї і Ляндав.

Кожда виграна буде по відтягненю 10 прц. готівкою виплачена.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).